

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr. 116

Februarie 2009

---

## ***Erablière A.S.B.L. c. Belgiei - 49230/07***

Hotărâre din 24.2.2009 [Secția a II-a]

### **Articolul 6**

#### **Procedură civilă**

#### **Articolul 6-1**

#### **Drepturi și obligații cu caracter civil**

Recursul unei asociații locale pentru protecția mediului înconjurător ce nu poate fi asimilată unei *actio popularis*: *articolul 6 este aplicabil*

#### **Acces la instanță**

Inadmisibilitatea unui recurs pentru lipsa expunerii faptelor și care făcea trimitere doar la actul contestat: *violare*

*În fapt:* Reclamanta este o asociație fără scop lucrativ care are scopul, conform statutelor sale, apărarea mediului înconjurător în regiunea Marche-Nassogne, din care fac parte, în esență, cinci comune. În 2004, una dintre comune a adresat o scrisoare reclamantei în care o informa că o societate a fost autorizată, în baza unui certificat de urbanism, să execute niște lucrări de extindere a unui centru de depozitare a deșeurilor în sol. Reclamanta a introdus o cerere, încercând să anuleze această decizie și să suspende executarea ei. Printr-o hotărâre din 2004, Consiliul de Stat (cea mai înaltă instanță administrativă) a respins cererea de suspendare a executării actului contestat, statuând că materialele anexate la dosar nu puteau fi considerate ca o expunere a faptelor. Printr-o hotărâre din

2007, Consiliul de Stat a declarat inadmisibil recursul în anulare depus de reclamantă, considerând, în special, că cererea de suspendare, în absența unei expuneri a faptelor, făcea trimitere doar la actul atacat. Printre altele, Consiliul de Stat a mai examinat o cerere privind certificatul de urbanism al obiectului în cauză într-o hotărâre pronunțată în cadrul unei proceduri simplificate în 2001 și într-o hotărâre în care s-a expus asupra fondului în 2005, emisă de o formațiune judecătorească identică cu cea care a emis hotărârea din 2007. Judecătorul raportor în aceste trei cauze a fost același.

*În drept: Aplicabilitatea articolului 6:* Din statutul reclamantei reiese că aceasta are un scop limitat din punct de vedere geografic și material, și anume protejarea mediului înconjurător în regiunea Marche-Nassogne. Această regiune cuprinde, în esență, cinci comune mici, situate într-un perimetru limitat. În plus, toți fondatorii și administratorii reclamantei sunt domiciliați în aceste comune, astfel ei pot fi considerați vecini direct afectați de proiectul de extindere a spațiului de depozitare a deșeurilor. Or, sporirea capacității depozitului de deșeuri cu mai mult de o cincime în raport cu capacitatea sa inițială risca să producă niște incidente importante asupra vieții private a acestora, prin efectele nocive pe care le-ar provoca asupra calității vieții lor cotidiene, și, în consecință, asupra valorii de piață a proprietăților situate în aceste comune. Convenția nu permite exercitarea unei *actio popularis* pentru a evita sesizarea Curții de către persoane care se plâng referitor la simpla existență a unei legi aplicabile la toți cetățenii unei țări sau a unei decizii de justiție într-un proces la care nu sunt părți. Cu toate acestea, interesul „general” apărut în speța prin recursul reclamantei nu poate fi asimilat unei *actio popularis*, având în vedere circumstanțele cauzei, în special natura actului atacat, calitatea reclamantei și a fondatorilor acesteia, precum și scopul urmărit, care este limitat din punct de vedere geografic și material. În consecință, „contestăția” reclamantei avea o legătură suficientă cu un „drept” al cărui se putea considera titulară, în calitate de persoană morală, astfel încât articolul 6 se aplică.

*În privința unui drept de acces la un tribunal al reclamantei:* Este necesar de examinat dacă motivul pentru care Consiliul de Stat a respins recursul în anulare a reclamantei a privat-o de fapt pe aceasta de dreptul său de a-i fi judecată cererea în fond. În speță, nu se poate susține că recursul reclamantei nu permitea Consiliului de Stat sau cu atât mai mult părții adverse, să ia cunoștință de faptele cauzei. În plus, Consiliul de Stat statuând în aceeași componență ca și în cazul hotărârii litigioase, s-a pronunțat deja asupra la o cerere de eliberare a unui certificat de urbanism cu privire la același obiect într-o hotărâre în care nu a examinat fondul cauzei și în alta în care a fost tratat și fondul. Cu atât mai mult că raportorul în toate aceste trei cazuri a fost același. În consecință, limitarea dreptului reclamantei de acces la instanță nu a fost proporțională scopului ce viza garantarea securității juridice și o bună administrare a justiției.

*Concluzie:* violare (unanimitate).

Articolul 41 – 3000 EUR pentru daune morale

---

## © Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Nu obligă

Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reprodusă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

**© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

**© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012**

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).